

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

§. 1. De Adulteriis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

36. 37. An in re Venerea detur parvitas materia.
 38. 39. 40. Cogitatio practica vel speculativa, aspectus, verba, lectio, gestus turpes &c.
 41. 42. 43. Item chorea, oscula, tactus, an & qualia sint peccata.
 44. 45. Et ponere actiones, ex quibus oriuntur ac praevidentur motus turpes &c.
 46. 47. Quid liceat Sponsis & Conjugibus.

1 Sicut hucusque de delictis, proximo in corpore & vita noxiis, adeoque quinto Decalogi praecepto adversantibus, ita nunc recto ordine agitur de delictis luxuriae, proximi thorum vel pudicitiam violantibus, sextoque Decalogi praecepto prohibitis: quamvis autem Rubrica exprimat duas duntaxat species luxuriae, adulterium & stuprum, Canonistae tamen inde occasionem arripiunt tractandi etiam de aliis speciebus.

S. I. De Adulteriis.

2 Sciendum 1. Adulterium, quamvis in largiori acceptione quandoque dicatur omnis culpa carnalis non conjugalis. *can. 4. caus. 32. q. 5. A. inter stuprum 10. ff. de V. S. quare & tota Lege Jul. de Adult.* adulterium & stuprum confunduntur, ut monet Jurisconsultus l. 6. §. 1. ff. ad d. L. Jul. stricte tamen sumptum definitur esse voluntaria alieni thori violatio. *can. 2. caus. 36. q. 1.* scilicet per copulam carnalem cum persona alieno conjugio ligata. Unde duplicem continet malitiam, unam luxuriae, quia est concubitus viri & feminae Matrimonio inter se non junctorum, alteram injustitiae, quia est concubitus cum conjuge alieno, vel aliena, & sic alterius conjugis violatur jus, fidesque in Matrimonio data. Haec injustitia non tollitur, licet vir vel uxor consentiat in adulterium consortis, cum adhuc inferatur injuria DEO Auctori Naturae duas personas indissolubili nexu sibi invicem duntaxat per initum inter se Matrimonium adstringenti, item statui Matrimoniali: unde Innoc. XI. damnavit hanc propositionem: *copula cum conjugata, consentiente marito, non est adulterium, adeoque sufficit in Confessione dicere, se esse fornicatum.* Id concedo, quod pars consentiens in adulterium consortis agere non possit super injuria, ut sibi illata; cum liberè & validè consentienti non fiat injuria. *c. 27. de R. J. in 6.* validè autem consentit, quamvis illicitè in quantum ipsius quā talis attenditur jus prohibendi copulam conjugis cum persona alia. De Jure Civili quidem maritus, si commisceatur cum soluta, non habetur nec punitur ut adulter, sed tantum ut stuprator. *l. 34. ff. ad L. Jul. de adult.* benetamen de Jure Canonico. per *can. 19. q. 5. cit.* sicut est adulter Jure Divino & Naturali; quia Jus Canonicum considerat principaliter violationem fidei conjugalis, Jus Civile autem principaliter attendit incertitudinem prolis, & ideo solum uxorem, cum alio commixtam, punit ut adulteram, eo quod inducatur incertitudo, an secuta proles sit adulteri vel

Lib. V. R. P. Viri Pishlov.

proprii mariti. De neutro autem Jure pro adulterio propriè dicto habetur, si quis tantum sponsam de futuro alienam carnaliter cognoscat, ut habet communior sententia. Nec obstat l. 13. §. 3. ff. & l. 7. C. ad L. Jul. de adult. ubi asseritur, crimen adulterii etiam in sponsa vindicari posse; quia haec Leges non dicunt, hoc delictum esse adulterium, sed solum permittunt sponso vindicare per actionem injuriarum corruptionem sponsae tanquam crimen ipsi injuriosum, & adulterio propinquum.

Sc. 2. Adulterium dividi in simplex, quando una tantum pars est in conjugio, altera autem soluta: & in duplex seu bilaterale, quando utraque pars est ligata proprio conjugio seu quando maritus commisceatur cum uxore aliena, aut uxor cum marito alieno. Ceterum tam simplex, quam duplex, committitur etiam casu, quo praecessit divortium quoad thorum inter conjuges, quia manent ligati vinculo matrimoniali.

Sc. 3. Ex adulterio nasci actionem innocentis conjugis duplicem, *Civilem*, qua petitur divortium seu separatio quoad thorum & cohabitationem. *Nov. 117. c. 8. & c. 5. de divort.* de qua ad tit. de Divort. & tit. de donat. int. vir. & ux. in libro IV. vel qua petit maritus ab adultera, & hujus complice, alimenta pro prole adulterina, aut liberi legitimi exclusionem illius a successione secum in bonis paternis, & suo modo etiam in maternis. Et *Criminalis*, qua non agitur ad interesse, sed ad vindictam publicam, ut poena à Jure statuta infligatur adulteranti: quae poena *Criminalis* de Jure Canonico Antiquo respectu Laicorum erat excommunicatio, si contumaciter in adulterio peristerent. *c. 6. h. t.* respectu foeminarum detrusio in monasterium ad agendam poenitentiam. *c. 19. de convers. conjug.* Sed hodie contra Laicos propter adulterium, licet mixti fori sit, in praxi non amplius solet procedi criminaliter in foro Canonico, sed id relinquunt foro saeculari: respectu Clericorum vero, si de adulterio convicti vel confessi in Judicio fuerint, depositio ab officio & beneficio ferenda sententiae, & detrusio in Monasterium. *can. 10. 11. d. 81.* sed detrusio in Monasterium (nisi alicubi exstet specialiter erectum pro poenitentibus) non amplius est in usu, eique successit incarcerationio, vel multa pecuniaria, vel alia poena arbitraria. De Jure Civili Legis Juliae de adulteriis olim fuit poena deportationis seu exilii. *l. 5. ff. de quasi. postea poena gladii à Constantino Imp. statuta. l. 30. §. 1. C. ad L. Jul. de adult.* quamvis *Auth. Sed hodie. cod.* eam mitigaverit quoad foeminas Justinianus Imperator. Eandem gladii poenam innovasse videtur Carolus V. in *Constit. Penal. art. 120.* Verum hodie in praxi ferè nullibi solet adulterium primum, sive duplex sive simplex fuerit, puniri morte, ut testatur experientia, sed vel relegatione, vel statione ante fores Ecclesiae cum accensa face, vel multa pecuniaria, vel alià poenà pro diversa loci consuetudine: de Jure Bavarico propter

o o

propter adulterium simplex primum vulgares per mensem incarcerationi cum pane & aqua, vel æquivalente leviori victu, & insuper si sint divites, centum libris, quæ faciunt 113. florenos & 26. crucigeros, minus divites dimidia parte plectendi sunt; quæ multa applicanda est tum piis causis tum manifestatori: si verò hanc multam solvendo non sint, post incarcerationem per tres dies dominicos continuos cum candela ante templi fores stare debent: si adulterium est duplex, in iisdem personis vulgaribus non est recipienda pecunia, sed post duram incarcerationem tribus diebus dominicis continuis ante templi fores cum candela ardente, cum virga in manibus ferro inclusis, & denudatis brachiis collocandi sunt. Propter adulterium secundum (intellige non pluries, etiam ex intervallo, repetitum, sed post primum jam punitum iteratò commissum) relegandi in perpetuum sunt extra Baviarum. Siquis bis punitus tertia vice deprehendatur reus, traditur Judici Criminalium, puniendus pro exigentia circumstantiarum. *Landes und Voices Ordnung lib. 5. tit. 9. a. 1. seqq.* Quæ poenæ in *Novella vel Mandato*, 1635. edito, exasperata est non tantum in adulterio primo simplici, sed etiam in duplici primo: secundum verò cum conjugata puniri ibidem gladiò jubetur, uti & femina conjugata, live nobilis live ignobilis, secundum adulterium committens. Quæ *Novella* reperitur apud D. Widmont in fine *Pandectarum*. Alibi alia sunt statuta, & consuetudines, quæ utique servari debent. Ubi autem poena est arbitraria, caveri debet, ne nimis remissè puniantur adulteria, ne inde detur occasio huic gravissimo sceleris. De poena Civilis adulterii, quæ consistit in privatione juris petendi debiti conjugalitatis, divortio quoad thorum & cohabitationem, ac in amissione dotis, utroque Jure statutis, jam egimus titulis 19. 20. in lib. IV. Hic inquirendum, quis agere super adulterio possit civiliter, quis illud accusare criminaliter, ubi debeat, & quomodo probare adulterium.

Dico 1. Civiliter agere super adulterio, & quidem in ordine ad interesse possunt, solus maritus & uxor innocens in ordine ad lucranda dotem, vel donationem propter nuptias: maritus & liberi legitimi ad petenda alimenta proles adulteræ ab adultero & adultera, atque ad prolem spuriam excludendam ab hæreditaria successione. 2. licet maritus prius accusaverit criminaliter. 3. in ordine ad divortium verò & (quæ actio est quasi criminalis, sed privata non publica, & ideo hæc actio tendens ad divortium c. 5. de procurat. in f. vocatur mixta inter civilem & criminalem) solus maritus, vel vicissim sola uxor adversus maritum adulterum. Pars 1. constat inde, quia hi soli, non alii, per adulterium conjugis, vel matris, in suo interesse sunt læsi. Pars 2. ex l. un. C. quando Civil. act. ubi deciditur, quod actio Civilis non præjudicet Criminali, & utraque intentari possit, nec referat, quænam prius intentetur; quamvis non

utraque simul proponi in eodem Judicio possit, saltem æquè principaliter. *gl. in l. un. c. v. utraque*; quia criminalis est dignior. Pars 3. exinde, quia in solius conjugis innocentis favorem a Jure concessum est instruere divortium, quo proinde uti, vel illi renuntiare pro libitu potest, nec ad alios id pertinet. Si tamen innocens adulterum semel accusavit criminaliter, hoc judicio finito non potest regredi ad actionem mixtam in ordine ad divortium, & ad lucranda dotem; nec vice versa, si aliquando egit ad divortium, & ad lucranda dotem (vel donationem propter nuptias) hoc Judicio finito transire ad accusandum criminaliter, ut habet communis ex l. quod Senatusconsultum 6. ff. de injur. ibi: *planè si actum est publico Judicio, denegandum est privatum; similiter ex diverso*.

Quæres, an adultera, quæ concepit & peperit prolem ex adulterio, teneatur in conscientia suum delictum aperire marito, vel proli spurie, ad cavendum marito damnum ex alenda prole adulterina, vel reliquis liberis legitimis aut aliis hæreditibus ad cavendum damnum ex successione hæreditaria proli spurie oriturum? R. 1. si alio modo, v.g. ex bono adulteri, vel suis paraphernalibus, parcius vivendo &c. possit cavere damnum, non tenetur, ut facile conspirant omnes. Si tamen id non possit. R. 2. neque tunc obligatur ordinariè id manifestare: non quidem viro, qui ex tali revelatione subiret periculum vel mortis sibi aut adultero, aut filio spurio inferenda, vel saltem perpetuæ exprobrationis, diffidiorum, rixarum, & odiorum tum inter se tum inter propinquos, vel etiam divortii; quæ faciunt moralem impotentiam cavendi damnum per manifestationem delicti; moralis autem impotentia excusat. Non pro adulterina; quia hæc regulariter non tenetur credere matri, etiam juranti, vel in articulo mortis asserenti, se esse spuriam vel ex adulterio susceptam, uti communiter docent Canonistæ in c. per tuas. de probat. & Legistæ in l. posthumus ff. de liber. & posth. item Lugo & alii contra Molin. Confirmatur: sæpe prodester præsumi potest tam de marito, quam de ejus liberis legitimis, quod malint aliquid præjudicium pati in bonis Fortune, quam uxorem vel matrem suam ita infamari & confundi vel coram se tantum; præsertim si esset periculum diffamationis etiam apud alios, ex qua in se quoque redundaret aliqua macula, dolor, tristitia. Item, si maritus moraliter aliunde esset certus, prolem, quam genuit sua uxor, non esse suam, nihilominus tamen aleret, & ad hæreditatem admitteret nihil obijciendo uxori, quam amat tenerimè, videretur talem prolem quasi adoptare, nec velle uxorem obligare, ut delictum tibi lateatur, ne confundatur, & tristeretur nimium. Atque ex hoc capite aliquando excusavi a manifestando Matronam, alias longe honestissimam, & à viro suo sincerissime ac ardentè amatam. Dixi, ordinariè; nam si adultera jam alias esset profligata fama, vel abjectæ con-

ditionis : si maritus esset vir valde bonus, à quo nihil gravis in dè incommodum timendum ; si filius verisimiliter esset crediturus matri, & ab hæreditate abstenturus &c. tunc deberet vel marito, vel filio manifestare, in articulo mortis saltem, vel per Confessarium, vel per chirographum à se relictū, præsertim si ageretur de successione in regno, vel uocatu, & ipsa alio modo damnum mariti, vel legitimorum hæredum declinare non posset. Sed & in casu, quo non tenetur manifestare delictum, pro possibili debet prædictum damnum impedire, parcius vivendo, solertius administrando rem domesticam, suadendo proli adulteræ, ut ingrediatur Religionem, juris succedendi incapacem, plus reliquis liberis legitimis, vel mariti hæredibus, relinquendo de bonis suis, vel dando in vivis. Sed & adulter pro viribus tenetur, cavere prædicta damna, si moraliter ipsi certum sit, se esse patrem, probabilius etiam, licet non fuerit, vel positive non cooperatus sit ad hoc, ut adultera marito supponeret prolem spuriam ; quia tam adulter, quam adultera, fuit causa positive influens in hæc damna, ut ad eò singuli teneantur pro rata, & si una pars nihil conferre possit, singuli in solidum. Vid. Less. l. 2. c. 10. dub. 6. de q. & q.

7 Dico 2. Accusare adulterium criminaliter potest 1. maritus. 2. post maritum nolentem, aut cessantem, pater adulteræ. 3. post hunc reliqui cognati & propinqui, quos verus dolor ad accusandum impellit. 4. his deficientibus vel negligentibus extranei quoque, & cum adulterium sit delictum publicum, quilibet de populo, modò sit mas & major 25. annis. l. 2. §. 8. l. 3. l. 4. ff. l. 30. C. ad L. Jul. de adul. & l. 43. §. 10. de Rir. Nupr. & passim DD. qui indè deducunt, non quilibet statim admitti ad accusationem adulterii, sed prædictum ordinem esse observandum.

Quæres, an etiam vicissim uxor possit criminaliter accusare maritum de adulterio? R. de Jure Civili antiquo non. l. 1. C. ad d. L. Juliam de adult. bene tamen de Jure Canonico. can. quidquid 22. caus. 32. q. 5. cum de Jure Canonico adulterium in utroque conjugē sit damnatum. can. fin. q. cit. & cum vir & uxor, in adulterio deprehensi, non judicentur ad impariā, h. e. inæqualiter. can. 4. caus. cit. q. 1. & ibi Glossa. Atque hanc Juris Canonici ordinationem defecto receptam esse in Imperio quoque Romano, patet ex Constit. Pæn. Caroli V. art. 120. Neque opponas 1. quòd adulterium uxoris sit longè gravius, quàm mariti, partim quia indè sequitur incertitudo prolis, & periculum est supponendi marito partus alieni. partim quia uxor majorem debet reverentiam ac honorem marito, tanquam capiti suo, quàm maritus uxori. 2. quòd, quando Jus Civile & Canonicum discrepant inter se, quodlibet observandum sit in suo foro, consequenter in foro sæculari non liceat uxori accusare maritum adulterum criminaliter, licet permittatur in foro Canonico. Nam & ad

quamvis hæc duæ rationes dispositionem Juris Civilis antiqui facere potuerint valde rationabilem, non minus tamen rationabilis est dispositio Juris Canonici, & Constitutionis Carolinæ, Juris recentioris, ut nempe magis compefcatur virorum vaga subinde libido, & succurratur debiliori sexui injuriæ paffo. Ad 2. Hodie post Constitutionem Carolinam idem obtinet de Jure Civili, quod de Jure Canonico, atque ideo idem in utroque foro observandum.

Petes, intra quod tempus criminalis accusatio adulterii facienda sit? R. a marito (consequenter & ab uxore) item a patre adulteræ intra 60. dies utiles, a die soluti per divortium Matrimonii numerandos. *L. 3. & L. 4. citr. l. 30. ff. eod.* Ab extraneis verò post elapsos illos 60. dies (uti & a marito, & patre, at jure extraneorum) intra 4. menses utiles. *L. 4. citr. & l. 11. §. 6. ff. eod.* Omnino autem ac in perpetuum extinguitur accusatio adulterii, sicut & aliorum delictorum carnis, quæ puniuntur per *L. Jul. de adul.* uti stupri, leuocinii &c. per viam præscriptionis intra 5. annos a tempore commissi criminis continuos. *L. 5. C. eod.* nisi adulterium sit conjunctum cum incestu; tunc enim non nisi 20. annis eadem præscribitur, sicut aliis criminibus.

Dico 3. Ad probandum legitimè & Judicialiter adulterium suffiunt præsumptiones violentæ, seu ortæ ex talibus indiciis, ut inducatur certitudo moralis, & prout dubitari non possit de patrato scelere, uti v. g. sunt, si nudus & nuda in eodem lecto deprehendantur: si mulier alias suspecta invenitur sola cum solo, tempore & loco ad peccandum apto &c. sed in casibus particularibus judicare, an indicia sint talia, quæ sufficiant ad moralem certitudinem delicti, & ad poenam adulterii ordinariam inferendam, spectat ad Judicem. Sumitur ex *l. fin. C. de prob. l. 12. de Præsumpt.* & ex hac ratione; quia, cum hoc delictum soleat committi in locis secretis, absque arbitris & testibus, sine instrumentis desuper erectis, ferè nunquam posset affici poenâ ordinariâ (cum tamen sit crimen gravissimum, & Republicæ perniciosum valde) nisi sufficerent præsumptiones ex indiciis delicto valde propinquis, & cum eo ordinariè conjunctis haultæ, seu violentæ & valde vehementes. Ne autem contingat condemnari innocentem, ex indiciis moralem certitudinem non facientibus ad poenam ordinariam procedi nequit, licet forte ad divortium, vel ad poenam extraordinariam; uti sunt, si uxor à proprio viro discedat, & viro de incontinentia suspecto adhæreat: si viro infcio vel invito clam accedat & pernoctet in domo viri suspecti: si absente marito, vel ignorante, à viris, vel juvenibus, clam & noctu frequentetur: si in loco occulto deprehendatur sola cum viro alio admittens oscula & amplexus &c. Vid. Menoch. *l. 5. præsumpt. 411.* Malc. *de probat. concl. 57.* Sanchez *de Matrim. l. 110. d. 12. & n. 40.* Farinac. in *Præ-*

xi de delictis carnis. Pirthing h. t. n. 12. seqq. P. Schmalzgrueber eod. n. 93. seq.

- 11 Quæres, quis sit Iudex competens in causa adulterii? R. 1. si agatur criminaliter ad vindictam publicam, uterque, tam Ecclesiasticus quam Sæcularis, est competens, & datur locus præventioni; quia adulterium est crimen mixti fori. l. 30. C. ad L. Jul. de adult. c. 5. de Procurator. c. 8. de for. comp. nam per adulterium infertur injuria Sacramento Matrimonii, & ideo sacrilegium est & vocatur l. 30. cit. Excipe, nisi agatur ad poenam sanguinis & capitalem, tunc enim ad solum sæcularem deferri debet. R. 2. si agatur civiliter, vel mixtè, ad divortium, solus Ecclesiasticus est adeundus. c. 5. cit. c. 3. 4. de divort. quia agitur de dissolutione Matrimonii quoad thorum, & sublata obligatione ex Matrimonio orta; ergo movetur quæstio Juris super Matrimonio, quod est Sacramentum, & aliquid spirituale, atque ideo privativè ad Judicem Ecclesiasticum pertinet; qui etiam rectè cognoscit de causa dotis amittendæ vel restituendæ, si incidenter cum causa divortii proponatur. c. 3. de donat. int. vir. & ux. arg. l. 3. C. de Judic. R. 3. si causa dotis principaliter deducatur ad Judicium, vel præcisè agatur ad interesse temporale & rei familiaris, velut ad restitutionem eorum, quæ maritus impendit in alenda prole adulterina sibi supposita, vel hæreditatis, quæ legitimis hæredibus est subtracta per prolem spuriam, cognitio & judicatura videtur soli Judici politico esse propria, utpote de re merè temporali.

S. II.

De Stupro, & aliis criminibus Luxuriæ consummatæ.

- 12 Sciendum 1. præter Adulterium plures adhuc dari species Luxuriæ consummatæ; nimirum Fornicationem: Concubinatum: Stuprum: Incestum: Sacrilegium: Raptum: Polygamiam: Lenocinium: Sodomiam: & Vitium contra Naturam. Fornicatio, à fornicibus seu locis obscuris, sub quibus olim scorta seu meretrices Romæ solebant prostare, dicta, & specificè sumpta, est concubitus soluti cum soluta jam deflorata. Personæ soluta hinc appellatur non modò, quæ sunt extra vinculum Matrimonii, sed etiam quæ nullo alio vinculo, puta Voti solennis, Ordinis Sacri, Consanguinitatis, aut Affinitatis ligatæ sunt, & ad liberè contrahendum validum inter se Matrimonium habiles. Dixi 1. specificè sumpta, nam generaliter & latè accepta denotat omnem concubitus illicitum & extra-Matrimoniale. Concubinatus autem est frequentata fornicatio, & quidem de Jure Civili, si femina, cum qua quis consuetudinem habet, detineatur domi instar uxoris, de Jure Canonico autem, sive in propria sive in aliena domo detineatur talis femina soluta. Quare Concubinatus non differt à Fornicatione, nisi quòd cum eadem femina sæpius committatur idem delictum consummatum. Et hinc ad distinctionem à concubinato, uti &

à stupro, aliisque speciebus dicitur Simplex fornicatio.

Sciendum 2. Stuprum, quamvis in sensu latiori significet fere omnem coitum illicitum, sicut fornicatio, strictius tamen esse concubitus illicitum cum virgine prius adhuc incorrupta, & nunquam deflorata, vel cum vidua honestè vivente, non præcedente pactione conjugali. S. Item lex 4. Inst. de publ. judic. strictissime autem esse illicitam virginis deflorationem, non præcedente conjugali pactione. can. 2. caus. 36. q. 1. v. stuprum autem. Verba, non præcedente pactione conjugali, non videntur esse necessaria ad essentiam stupri explicandam, sed tantum in ordine ad poenam stupri incurrendam; quia ut stuprator non puniatur, qui cum virgine sibi desponsata præmaturè concumbit, licet rectè puniatur poenà arbitrariâ. Lauterbach ad L. Jul. de adult. f. §. 37. Dividitur in violentum, quo opprimitur & defloratur virgo invita, scilicet renitens non tantum manibus pedibusque, sed etiam vociferatione auxilium implorans: ex cuiusmodi clamore pro foro externo etiam probatur vis illata, teste Berlich. p. 4. decis. 41. n. 69. & Masc. de prob. vol. 4. concl. 1417. n. 21. aliisque. Et in non-violentum seu voluntarium, quod infertur virgini in sui violationem consentienti. Si omnino liberè consentiat, non fit ei injuria, & sic nullum Injuriæ peccatum, sed luxuriæ tantum committitur: si per dolum aut metum injustè incussum adgatur ad consentiendum, est & dicitur stuprum violentum secundum quid, involviturque simul peccatum contra Justitiam, sicut absolute violentum, quod propriissime dictum stuprum est, quando nimirum totis viribus obnixæ opprimitur virgo per vim absolutam. Per stuprum omnino liberè ac voluntariè admittitur neque parentibus puellæ infertur injuria, ut habet communior & probabilior; quia illa usum corporis & membrorum suorum à parentum jure independentem habet non minùs, atque si jam corrupta sit.

Sciendum 3. Incestum esse concubitus in 14 ter personas consanguineas, vel affines, in eo gradu, in quo vi Juris Divini vel Humani prohibentur inter se contrahere Matrimonium, uti sunt tam consanguinei lineæ rectæ & obliquæ, quàm affines, usque ad quantum gradum inclusive: quia verò affinitas ortum habens ex copula illicita post Tridentinum non dirimit Matrimonium ultra secundum gradum, ideo in ulteriori gradu habita copula cum affini tali non reputatur amplius pro incestu. Porro incestus committi potest vel sub prætextu & colore Matrimonii, contrahere attentando incestuosas nuptias, ut vocat l. fin. C. de incestis nuptiis, vel sine attentione nuptiarum. Sacrilegium, prout est delictum carnis, & ad incestum revocatur, est concubitus cum persona DEO dicata per votum continentię. Et licet pro foro interno verè committatur sacrilegium, in Confessione Sacramentali specialiter exprimendum, si unus vel uterque delinquens voto simplici